

## CAL RECORDAR...

Que, tal com dèiem en el número anterior, poden i deuen evitar-se en bé dels dos idiomes, expressions semblants a les què anotàvem:

Vindrà "luego" (aviat). "Luego" va dir... (després). Ensenyava els "hombros" (múscles). El "respaldo" de la cadira (espatller). Les "llamas" s'enlairaven (flames). Ni més ni "menos" (menys). Sap "ahorrar" poc (estalviar). Caixa de "Ahorros" (d'Estalvis). Va rebre un "chorro" d'aigua (raig). El "pararrayos" (parallamps). "Hasta" la vista! (A reveure!). A fi de "cuentas" (comptes). Una "ola" de fred (ona); o bé les "olas" del mar (ones). Posa-hi la "fecha" (data). Grans "carcajadas" (riallades). Desitja "algo"? (alguna cosa?). La "fachada" (façana). El "techo" (sostre). Un tres "en vez" d'un quatre (en lloc). Un carrer de l'"Ensanche" (Eixample). La "papelera" (paperera). Un "parche" (pegat). El "basurero" (escombraire). El "cubo" de les "basures" (La galleda de les escombraries). "Pues... yo..." (doncs... jo...).

Noti's que està mal dit o escrit el mot "pescadería o pescatería"; cal emprar la paraula *peixateria*. En castellà és: "pesca, pescador, pescado, pescadería", pel fet de canviar el nom "pez" en "pescado"; però en català conserva el mateix nom "peix" en ésser dintre o fora de l'aigua, per això tenim: pesca, pescador, *peix*, *peixater*, (aquell qui el ven), i *peixateria* (el lloc on es ven el peix), que correspon en castellà a "pescadería" (lloc on es ven el "pescado").

*Accents gràfics.*— En català hi ha dues menes d'accents: el *greu* i l'*agut*, dits també respectivament: obert i tancat.

Quan calgui accentuar la *a*, serà sempre amb el greu: xàfec, fàbrica, dirà. En canvi, la *i*, *u*, ho seran només amb l'agut: matí, Martí, oportú, esdrúixol.

La *e* i la *o*, poden anar amb el greu o bé amb l'agut. Exemples: comprèn, perquè, Amèrica; cantaré, anéssim, església. Periòdic, però, glòria; córrer, estimació.

Les paraules *agudes polisíl·labes*, s'accentuen les terminades en: *a, e, i, o, u; as, es, is, os, us; en, in*. Així: dirà, caigué, sortí, porticó, ningú. Cabàs, espès, sortís, confós, refús; comprèn, Pequín. (No accentuarem, doncs, Ramon, diran... puix no tenen la terminació en, in).

*Mots plans.*— No s'accentuaran els compresos entre les dotze terminacions suara esmentades, com per exemple: escriptori, examen, dolmen, eclipsi, eco, etz. Però *sí* per no estar-hi: socràtic, oceànic, tòrcer, empènyer, càlcul, pèsol, dèbit, estímul.

*Mots esdrúixols.*— S'accentuen tots: eclíptica, mètode, elàstica, centrífuga, glàndula...

Oportunament seguirem amb notes referents a mots que s'escriuen igual, i, solament es destria el significat en dur o no accent. Així mateix tractarem del *signe nomenat dièresi*.

M. T.